

25. prosinca: Rođenje Gospodinovo

Komentar Evandjelja svetkovine
Rođenja Gospodinova.

Evandjelje Lk 2, 1-14

U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta. Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju – u grad Davidov, koji se zove Betlehem – da se podvrgne popisu zajedno sa

svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna.

I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu.

A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. No anđeo im reče: »Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama.« I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći:

»Slava na visinama Bogu,

a na zemlji mir ljudima,
miljenicima njegovim!«

Komentar

Sretna najava pastirima i dalje nam iz godine u godinu odzvanja u ušima, a da se nismo navikli. Naša su srca ponovno ispunjena radošću kad čujemo priču o rođenju Sina Božjega, kao da je to prvi put. Putovanje od Nazareta do Betlehema, Marija pred rođenjem, Josip u potrazi za mjestom za rođenje, Dijete koje se rađa, povijanje odjeće i jasle, najava pastirima i njihov užurbani posjet. Sve se čini novo u ovom novom Božiću.

Sveti Luka uokviruje Isusovo rođenje u povijesti svijeta. Car August uspio je uspostaviti dugo razdoblje mira u svojem ogromnom carstvu, poznatim

kao Pax Augusta, ali bilo je to nakon mnogih ratova, mnogih borbi i mnogo ropstva. Iz tog bi razloga ta "prva registracija" mogla izgledati kao gesta ponosa od strane vlasti, ali Bog je to iskoristio kako bi osigurao ispunjavanje Svetog pisma, jer je preko proroka napisano da će se Mesija roditi u Betlehemu iz Jude (usp. Mt 2,5). Josipovo putovanje s trudnom suprugom, ne bez rizika, bio je čin ljudske poslušnosti, Marija i Josip su poslušali Boga, potpuno uvjereni da će sve ispasti dobro. Vjerojatno je Josip prošao teret poteškoća kako bi pronašao najprikladnije mjesto za to djevičansko porođenje. Ali njegova snaga, spokoj i povjerenje u Boga bili su jaki kako bi Marija mogla roditi "svog prvorođenog sina", "prvorođenog među mnogobrojnom braćom" (usp. Rim 8,29), na mjestu naoko neprikladnom za Boga, u jaslama, u nepoznatom kutku jedne od provincija tog velikog carstva. Ali

marljivost Josipa i Marijina prisutnost učinili su to siromašno mjesto najdostojnijim ne samo tog carstva već i cijele zemlje. Čak su i životinje u toj staji sudjelovale u tom čudu: "Vol zna svog gospodara, a magarac jasje svog vlasnika", kaže prorok Izaija.

Odjednom se otvara nebo, slava Božja je nezaustavljiva i očituje se ne velikanima zemlje već nekim pastirima. Bili su to obični ljudi, malo cijenjeni u tom društvu, ali njih je Bog izabrao da budu izravni svjedoci velikog događaja. Bili su zaslijepljeni i prestrašeni zbog najave koja je stigla od anđela i od gomile nebeskog dvora koja je slavila Boga. Možda bi znali proročanstva koja su govorila o Mesiji koji se trebao roditi u Davidovu gradu: „A ti, Betleheme, iako tako malen među judejskim rodovima, iz tebe će izaći onaj koji će vladati Izraelom“ (usp. Mihej 5, 2). Međutim, nisu mogli zamisliti da će

se te noći u onom okruženju koje su tako dobro poznavali iz svog djela ispuniti to božansko obećanje. Bog ih je gledao sa zadovoljstvom zbog njihove dobre volje, zbog njihovog poniznog stanja. Svladavši početni strah od tako neočekivanog posjeta, ispunili su se radošću i mirom koji nikada nisu doživjeli. U njima su se ispunile riječi proroka koje smo čuli u prvom čitanju večerašnje mise: „Oglasio si mir, oglasio si sreću“ (Izaija 9,2).

Da bismo sudjelovali u radosti Spasiteljeva rođenja, moramo gledati Mariju i Josipa, pastire i diviti se djetetu, puni čuda. I mi ćemo ići obožavati Dijete i naučit ćemo lekcije iz "betlehemske štalice", kako je sveti Josemaría volio referirati na ovu tajnu. Možda je lekcija koju danas treba najviše naučiti poniznost, znajući da smo mali pred Bogom, pa će se tako u nama ispuniti Isusove riječi upućene učenicima: „Tko primi

jedno od ovih najmanjih u moje ime,
mene prima; a tko me primi, ne
prima mene, nego onoga koji me
poslao “(Mk 9,37). Danas je dijete
Isus, ono koje je poslao Otac.
Pozdravimo ga.

Josep Boira // Pianisssimo -
Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-solemnidad-
navidad-25-diciembre/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-solemnidad-navidad-25-diciembre/) (2.04.2026.)